

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. birželio 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Intelektinė nuosavybė – Autorių teisės ir gretutinės teisės – Direktyva 2001/29/EB – 3 straipsnio 1 ir 2 dalys – Sąvoka „padarymas viešai prieinamų“ – Failo su saugomu kūriniumi atsisiuntimas lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkle ir lygiagretus šio failo dalių padarymas prieinamų tam, kad būtų įkeltos – Direktyva 2004/48/EB – 3 straipsnio 2 dalis – Piktnaudžiavimas priemonėmis, procedūromis ir gynybos būdais – 4 straipsnis – Asmenys, turintys teisę kreiptis dėl priemonių, procedūrų ir gynybos būdų taikymo – 8 straipsnis – Teisė į informaciją – 13 straipsnis – Žalos sąvoka – Reglamentas (ES) 2016/679 – 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas – Fizinį asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis – Duomenų tvarkymo teisėtumas – Direktyva 2002/58/EB – 15 straipsnio 1 dalis – Teisėkūros priemonės, kuriomis ribojama teisių ir pareigų apimtis – Pagrindinės teisės – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7, 8 straipsniai, 17 straipsnio 2 dalis bei 47 straipsnio pirma pastraipa“

Byloje C-597/19

dėl *Ondernemingsrechtbank Antwerpen* (Antverpeno komercinių bylų teismas, Belgija) 2019 m. liepos 29 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. rugpjūčio 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited

prieš

Telenet BVBA,

dalyvaujant

Proximus NV,

Scarlet Belgium NV,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai M. Ilešič (pranešėjas), E. Juhász, C. Lycourgos ir I. Jarukaitis,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. rugsėjo 10 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: nyderlandų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited*, atstovaujamos *advocaten* T. Toremans ir M. Hügel,
- *Telenet BVBA*, atstovaujamos *avocat* H. Haouideg ir *advocaat* S. Debaene,
- *Proximus NV* ir *Scarlet Belgium NV*, atstovaujamų *avocat* B. Van Asbroeck ir *advocaten* I. De Moortel ir P. Hechtermans,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Pucciariello,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos J. Schmoll,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Wilman, H. Kranenborg ir J. Samnadda,

susipažinęs su 2020 m. gruodžio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 3 straipsnio 1 ir 2 dalių, dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, 2004, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32) 3 straipsnio 2 dalies bei 4, 8 ir 13 straipsnių, taip pat dėl 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 127, 2018, p. 2 ir OL L 74, 2021, p. 35) 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkto, siejamo su 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių), iš dalies pakeistos 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB (OL L 337, 2009, p. 11, toliau – Direktyva 2002/58), 15 straipsnio 1 dalimi, išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant pagal Kipro teisę įsteigtos įmonės *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited* (toliau – *Mircom*), turinčios tam tikras teises į daug pornografinių filmų, kuriuos sukūrė aštuonios Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Kanadoje įsisteigusios įmonės, ginčą su Belgijoje įsteigta įmone *Telenet BVBA*, be kita ko, teikiančia interneto prieigos paslaugas, dėl to, kad ši įmonė atsisakė suteikti informaciją, leidžiančią nustatyti jos klientų tapatybę, remiantis tūkstančiais IP adresų, kuriuos įmonei *Mircom* lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkle (kuriame kai kurie *Telenet* klientai, naudodami *BitTorrent* protokolą, tariamai padarė prieinamus filmus iš *Mircom* katalogo) surinko specializuota įmonė.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Intelektinės nuosavybės teisė

– Direktyva 2001/29

3 Direktyvos 2001/29 3, 4, 9, 10 ir 31 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(3) Siūlomas derinimas padės įgyvendinti keturias vidaus rinkos laisves ir yra susijęs su pagrindinių teisės, ypač nuosavybės teisės, įskaitant intelektinę nuosavybę, saviraiškos laisvės ir visuomenės intereso principų laikymusi.

(4) Suderinta teisinė autorių teisių ir gretutinių teisių sistema, padidindama teisinį aiškumą ir nustatydamą aukštą intelektinės nuosavybės apsaugos lygį, skatins esmines investicijas į kūrybingumą ir novatoriškumą <...>.

<...>

(9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. Jų apsauga padeda užtikrinti kūrybingumo palaikymą ir plėtojimą autorių, atlikėjų, prodiuserių, vartotojų, kultūros, pramonės ir apskritai visuomenės labui. Dėl to intelektinė nuosavybė yra pripažinta sudedamąja nuosavybės dalimi.

(10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jį turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. Investicijos, kurių reikia tokiems produktams, kaip fonogramos, filmai ar daugialypės terpės kūriniai sukurti ir užsakomosioms paslaugoms („on-demand“) tiekti, yra didelės. Tinkama teisinė intelektinės nuosavybės teisių apsauga yra būtina, kad būtų galima garantuoti galimybes gauti tokį atlyginimą ir patenkinamą investicijų grąžą.

<...>

(31) Turi būti išlaikyta derama pusiausvyra tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų teisių ir interesų, taip pat tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų ir saugomų objektų naudotojų. <...>“

4 Šios direktyvos 3 straipsnyje „Teisė viešai paskelbti kūrinius ir teisė kitus objektus padaryti viešai prieinamus“ nustatyta:

„1. Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinam[ų] tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

2. Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti padaryti viešai prieinamus laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku:

<...>

c) filmų pirmojo įrašo gamintojams – jų filmų originalus ir kopijas;

<...>

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos teisės nebus išnaudotos jokių šiame straipsnyje nustatytu viešo paskelbimo ar padarymo viešai prieinam[o] veiksmu.“

– *Direktyva 2004/48*

5 Direktyvos 2004/48 10, 14 ir 18 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(10) Šios direktyvos tikslas – suderinti teisės sistemas, kad Vidaus rinkoje būtų užtikrintas aukštas, vienodas ir vieningas apsaugos lygis.

<...>

(14) 6 straipsnio 2 dalyje, 8 straipsnio 1 dalyje ir 9 straipsnio 2 dalyje numatytas priemonės reikia taikyti tik komerciniu mastu vykdomai veiklai. Tai neapriboja valstybių narių galimybių taikyti tas priemonės ir kitokios veiklos atžvilgiu. Komerciniu mastu vykdoma veikla – tai veikla, vykdoma tiesioginei ar netiesioginei ekonominei ar komercinei naudai gauti; į ją paprastai neįeina veikla, kurią gera valia vykdo galutiniai vartotojai.

<...>

(18) Teisė reikalauti, kad tos priemonės, procedūros ar gynimo būdai būtų taikomi, turėtų būti suteikta ne tik teisių turėtojams, bet ir asmenims, kurie pagal taikytiną teisę turi tiesioginį interesą ir teisiškai atstovauja; tai gali būti ir profesinės organizacijos, atsakingos už tų teisių administravimą arba už tam tikrų kolektyvinių ir asmeninių interesų gynimą.“

6 Šios direktyvos 2 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje ir 3 dalies a punkte numatyta:

„1. Nepažeidžiant priemonių, kurios yra ar gali būti numatytos Bendrijos ar nacionalinės teisės aktuose, jei tokios priemonės yra palankesnės teisių turėtojams, šioje direktyvoje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai yra taikomi 3 straipsnio nustatyta tvarka visiems intelektinės nuosavybės teisių pažeidimams, numatytiems Bendrijos ir (arba) atitinkamos valstybės narės nacionaliniuose teisės aktuose.

<...>

3. Ši direktyva neturi poveikio:

a) Bendrijos nuostatams, reglamentuojančioms materialinę intelektinės nuosavybės teisę, [1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos] [d]irektyvai 95/46/EB [dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 13 sk., 15 t., p. 355)] <...>“

7 Direktyvos 2004/48 II skyriuje „Priemonės, procedūros ir gynybos būdai“ yra 3–15 straipsniai. Šios direktyvos 3 straipsnyje „Bendrasis įsipareigojimas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės numato priemonės, procedūras ir gynybos būdus, būtinus užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių, kurioms taikoma ši direktyva, vykdymą. Tos priemonės, procedūros ir gynybos būdai turi būti sąžiningi, teisingi, neturi būti komplikuoti ar brangūs, ar sukelti nepagrįstą vėlavimą ar delsimą.

2. Tos priemonės, procedūros ir gynybos būdai taip pat turi būti veiksmingi, proporcingi ir atgrasantys; jie turi būti taikomi tokiu būdu, kad nebūtų sukuriamos kliūtys teisėtai prekybai ir numatytų apsaugos priemonės nuo piktnaudžiavimo jomis.“

8 Direktyvos 2004/48 4 straipsnis „Asmenys, turintys teisę kreiptis dėl priemonių, procedūrų ir gynybos būdų taikymo“ suformuluotas taip:

„Valstybės narės pripažįsta, kad siekti šiame skyriuje numatytų priemonių, procedūrų ir gynybos būdų taikymo turi teisę šie asmenys:

- a) intelektinės nuosavybės teisių turėtojai taikomos teisės normų nustatyta tvarka;
- b) visi kiti asmenys, turintys teisę naudotis tomis teisėmis, visų pirma licenciatai, kiek leidžiama taikom[os] teisės normų nustatyta tvarka;
- c) kolektyvinio intelektinės nuosavybės teisių administravimo institucijos, kurios yra paprastai pripažįstamos turinčiomis teisę atstovauti intelektinės nuosavybės teisių turėtojams, kiek leidžiama taikomos teisės normų nustatyta tvarka;
- d) profesinės gynybos institucijos, kurios yra paprastai pripažįstamos turinčiomis teisę atstovauti intelektinės nuosavybės teisių turėtojams, kiek leidžiama taikomos teisės normų nustatyta tvarka.“

9 Šios direktyvos 6 straipsnio „Įrodymai“ 2 dalyje nurodyta:

„Tomis pačiomis sąlygomis komerciniu mastu įvykdyto pažeidimo atveju valstybės narės imasi priemonių, kurios yra būtinos užtikrinti galimybę kompetentingoms teismo institucijoms, šalies prašymu, reikalauti pateikti banko, finansinius ar komercinius dokumentus, esančius priešingos šalies žinioje, atsižvelgiant į slaptos informacijos apsaugą.“

10 Šios direktyvos 8 straipsnyje „Teisė gauti informaciją“ nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad, vykstant procesui dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo ir gavus ieškovo pagrįstą ir proporcingą prašymą, kompetentingos teismo institucijos galėtų reikalauti pažeidėjo ar kito asmens:

- a) kurio žinioje, kaip nustatyta, yra intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančios prekės;
- b) kuris, kaip nustatyta, naudojami intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančiomis paslaugomis;
- c) kuris, kaip nustatyta, teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu; [arba]
- d) kurį a, b ir c punktuose minėtas asmuo nurodė kaip dalyvaujantį prekių gamyboje ar platinime arba paslaugų teikime, pateikt[ų] informaciją apie prekių ir paslaugų, pažeidžiančių intelektinės nuosavybės teisės, kilmę ir platinimo kanalus.

2. Į šio straipsnio pirmoje dalyje minėtą informaciją įeina:

- a) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų prekių bei paslaugų ankstesnių valdytojų, taip pat planuojamų didmenininkų ir mažmenininkų pavadinimai ir adresai;

b) informacija apie pagamintus, pristatytus, gautus ar užsakytus kiekius, taip pat apie gautas už atitinkamas prekes ir paslaugas kainas [informacija apie pagamintų, perdirbtų, pristatytų, gautų ar užsakytų prekių kieki ir už atitinkamas prekes ar paslaugas gautą užmokestį].

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos, nepažeidžiant kitų įstatymų [ir teisės aktų] nuostatų, kurios:

a) suteikia teisių turėtojui teises gauti išsamesnę informaciją;

b) reglamentuoja pagal šį straipsnį suteiktos informacijos naudojimą civiliniuose ir baudžiamuosiuose procesuose;

c) reglamentuoja atsakomybę už teisės gauti informaciją neteisingą naudojimą; arba

d) numato galimybę atsisakyti suteikti informaciją, kuri priverstų 1 dalyje minėtą asmenį prisipažinti jam pačiam ar jo artimam giminaičiui dalyvavus intelektinės nuosavybės teisių pažeidime;

arba

e) reglamentuoja informacijos šaltinių [konfidencialumo apsaugą] arba asmens duomenų [tvarkymą].“

11 Direktyvos 2004/48 9 straipsnio „Laikinosios ir prevencinės priemonės“ 2 dalyje nustatyta:

„Jei pažeidimas įvykdytas komerciniu mastu, valstybės narės užtikrina, kad, nukentėjusiai šaliai įrodžius aplinkybes, dėl kurių gali kilti grėsmė žalos atlyginimui, teismo institucijos galėtų reikalauti įtariamo pažeidėjo prevencinio kilnojamojo ir nekilnojamojo turto poėmio, įskaitant jo banko sąskaitų ir kitokių lėšų blokavimą. Tuo tikslu kompetentingos institucijos gali reikalauti pateikti banko, finansinius ar komercinius dokumentus arba leisti tinkamai susipažinti su susijusia informacija.“

12 Šios direktyvos 13 straipsnyje „Žala“ nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos teismo institucijos nukentėjusiojo asmens prašymu, reikalautų pažeidėjo, kuris žinodamas arba turėdamas pakankamą pagrindą žinoti, dalyvavo teises pažeidžiančioje veikloje, atlyginti teisių turėtojui žalą, kuri atitiktų faktiškai jo patirtus nuostolius dėl pažeidimo.

Nustatydamos nuostolių dydį, teismo institucijos:

a) atsižvelgia į visus atitinkamus aspektus, tokius kaip neigiamos ekonominės pasekmės, įskaitant negautas pajamas, kurių neįgijo nukentėjusioji šalis, neteisėtai gautą pažeidėjo naudą ir atitinkamais atvejais kitus ne ekonominius veiksnius, tokius kaip dėl pažeidimo teisių turėtojo patirtą moralinę žalą;

arba

b) kaip alternatyvą a punktui, jos gali atitinkamais atvejais nustatyti vienkartinę žalos atlyginimo sumą, remdamosi tokiais elementais kaip bent autorinis atlyginimas ar vienkartinis mokestis, kuris būtų sumokėtas, jei pažeidėjas būtų prašęs leidimo naudotis atitinkama intelektinės nuosavybės teise.

2. Kai pažeidėjas dalyvavo teises pažeidžiančioje veikloje nežinodamas arba neturėdamas pagrindo žinoti, valstybės narės gali nustatyti, kad teismo institucijos galėtų reikalauti atiduoti pelną arba atlyginti žalą, ir tai galėtų būti iš anksto nustatyta.“

– *Direktyva 2014/26/ES*

- 13 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/26/ES dėl kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo vidaus rinkoje (OL L 84, 2014, p. 72) 39 straipsnis „Pranešimas apie kolektyvinio administravimo organizacijas“ suformuluotas taip:

„Valstybės narės, remdamosi turima informacija, ne vėliau kaip 2016 m. balandžio 10 d. pateikia Komisijai jų teritorijoje įsisteigusią kolektyvinio administravimo organizacijų sąrašą.

Valstybės narės be pagrįstos priežasties nedelsdamos praneša Komisijai apie visus to sąrašo pasikeitimus.

Komisija tą informaciją paskelbia viešai ir atnaujina.“

Asmens duomenų apsaugos teisės aktai

– *Direktyva 95/46*

- 14 Direktyvos 95/46 II skyriaus II skirsnyje „Duomenų tvarkymo teisėtumo kriterijai“ esančiame 7 straipsnio f punkte buvo nurodyta:

„Valstybės narės numato, kad asmens duomenis galima tvarkyti tik tuo atveju, jeigu:

<...>

f) tvarkyti reikia dėl teisėtų interesų, kurių siekia duomenų valdytojas arba trečioji šalis (šalys), kurioms atskleidžiami duomenys, išskyrus atvejus, kai duomenų subjekto, kuriam pagal 1 straipsnio 1 dalį reikalinga apsauga, teisės ir laisvės yra viršesnės nei šie interesai.“

- 15 Šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies e punktas buvo suformuluoti taip:

„1. Valstybės narės uždraudžia tvarkyti asmens duomenis, kurie atskleidžia rasinę ar etninę kilmę, politines, religines ar filosofines pažiūras, priklausymą profesinėms sąjungoms, taip pat tvarkyti duomenis apie asmens sveikatą ar intymų gyvenimą.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kai:

<...>

e) tvarkomi tokie duomenys, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai arba kurie yra reikalingi nustatyti, įvykdyti ar apginti teisinius ieškinius.“

- 16 Šios direktyvos 13 straipsnio 1 dalies g punkte buvo nustatyta:

„Valstybės narės gali priimti teises priemones, kad apribotų 6 straipsnio 1 dalyje, 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje bei 12 ir 21 straipsniuose numatytų prievolių ir teisių mastą, kai toks apribojimas yra reikalinga apsaugos priemonė norint užtikrinti:

<...>

g) duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą.“

– Reglamentas 2016/679

17 Reglamento 2016/679 4 straipsnio „Apibrėžtys“ 1, 2, 9 ir 10 punktuose nurodyta:

„Šiame reglamente:

- 1) asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;
- 2) duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimasis arba sunaikinimas;

<...>

- 9) duomenų gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuriai atskleidžiami asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis ar ne. <...>
- 10) trečioji šalis – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuri nėra duomenų subjektas, duomenų valdytojas, duomenų tvarkytojas, arba asmenys, kuriems tiesioginiu duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo įgaliojimu leidžiama tvarkyti asmens duomenis.“

18 Šio reglamento 6 straipsnio „Tvarkymo teisėtumas“ 1 dalies pirmos pastraipos f punkte ir antroje pastraipoje numatyta:

„Duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu taikoma bent viena iš šių sąlygų, ir tik tokiu mastu, koku ji yra taikoma:

<...>

- f) tvarkyti duomenis būtina siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų, išskyrus atvejus, kai tokie duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą, yra už juos viršesni, ypač kai duomenų subjektas yra vaikas.

Šios pastraipos f punktas netaikomas duomenų tvarkymui, kurį valdžios institucijos atlieka vykdydamos savo užduotis.“

19 Šio reglamento 9 straipsnio „Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas“ 2 dalies e ir f punktuose numatyta, kad draudimas tvarkyti tam tikrus asmens duomenis, kuriais, be kita ko, atskleidžiami duomenys apie fizinio asmens lytinį gyvenimą ar seksualinę orientaciją, netaikomas, kai tvarkomi asmens duomenys, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai arba kurie yra reikalingi, be kita ko, konstatuoti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus.

20 Reglamento 2016/679 23 straipsnio „Apribojimai“ 1 dalies i ir j punktuose nustatyta:

„Sąjungos ar valstybės narės teisės, kuri taikoma duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, teisėkūros priemone gali būti apribotos 12–22 straipsniuose ir 34 straipsnyje, taip pat 5 straipsnyje tiek, kiek jo nuostatos atitinka 12–22 straipsniuose numatytas teises ir prievoles, nustatytos prievolės ir teisės, kai tokiu apribojimu gerbiama pagrindinių teisių ir laisvių esmė ir jis demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant užtikrinti:

<...>

i) duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą;

j) civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimą.“

21 Reglamento 2016/679 94 straipsnyje „Direktyvos [95/46] panaikinimas“ nustatyta:

„1. Direktyva [95/46] panaikinama nuo 2018 m. gegužės 25 d.

2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą. <...>“

22 To paties reglamento 95 straipsnyje „Ryšys su Direktyva [2002/58]“ nustatyta:

„Šiuo reglamentu fiziniams arba juridiniams asmenims nenustatoma papildomų prievolių, susijusių su duomenų tvarkymu Sąjungoje viešaisiais ryšių tinklais teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, kiek tai susiję su klausimais, kuriais jiems taikomos Direktyvoje [2002/58] nustatytos specialios prievolės, kuriomis siekiama to paties tikslo.“

– *Direktyva 2002/58*

23 Direktyvos 2002/58 1 straipsnyje „Taikymo sritis ir tikslas“ nustatyta:

„1. Ši direktyva suderina valstybių narių nuostatas, užtikrinančias vienodą pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos lygį, ypač teisę į privatumą, susijusį su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančias laisvą tokių duomenų judėjimą ir laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje.

2. Šios direktyvos nuostatos smulkiau išaiškina ir papildo Direktyvą [95/46] šio straipsnio pirmoje dalyje nurodytais tikslais. <...>“

24 Direktyvos 2002/58 2 straipsnio „Sąvokų apibrėžimai“ antros pastraipos b punkte nurodyta:

„Šioje direktyvoje:

b) „srauto duomenys“ – tai duomenys, tvarkomi pranešimui perduoti elektroninių ryšių tinklu, taip pat sąskaitoms už tokį perdavimą pateikti.“

25 Šios direktyvos 5 straipsnyje „Pranešimų konfidencialumas“ numatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina pranešimų ir su jais susijusių srauto duomenų, perduodamų per viešųjų ryšių tinklą ir teikiant viešai teikiamas elektroninių ryšių paslaugas, konfidencialumą, taikydamos nacionalinės teisės aktus. Visų pirma jos draudžia be atitinkamų naudotojų sutikimo klausytis, įrašyti,

kaupiti ar kitu būdu perimti bei stebėti pranešimus ir su jais susijusius srauto duomenis, išskyrus atvejus, kai tai galima teisėtai daryti pagal 15 straipsnio 1 dalį. Šios dalies nuostatos nedraudžia techninio saugojimo, būtino perduoti pranešimą nepažeidžiant konfidencialumo principo.

2. Šio straipsnio 1 dalis neturi jokio poveikio teisėtam pranešimų ir susijusių srauto duomenų įrašymui, kuris atliekamas teisėtos verslo praktikos metu, kad būtų galima pateikti komercinio sandorio ar kitokių verslo pranešimų įrodymus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad elektroninių ryšių tinklų naudojimas informacijai saugoti ar priėti prie informacijos, saugomos abonento ar naudotojo galiniame įrenginyje, būtų leidžiamas tik su sąlyga, kad atitinkamam abonentui ar naudotojui yra pateikiama aiški ir išsami informacija, kaip nurodyta Direktyvoje 95/46/EB, *inter alia*, apie tokio duomenų tvarkymo tikslus, ir kad jam būtų suteikta teisė atsisakyti tokio duomenų valdytojo vykdomo tvarkymo. Tai nedraudžia techninio saugojimo ar priėjimo prie informacijos, kurio vienintelis tikslas yra vykdyti informacijos perdavimą elektroninių ryšių tinklu ar jį palengvinti, taip pat būtinais atvejais teikti informacinės visuomenės paslaugas, kurių aiškiai paprašo abonentas ar naudotojas.“

26 Direktyvos 2002/58 6 straipsnyje „Srauto duomenys“ numatyta:

„1. Su abonentais ir naudotojais susiję srauto duomenys, kuriuos tvarko ir saugo viešųjų ryšių tinklo ar viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, turi būti sunaikinti arba pakeisti taip, kad taptų anoniminiais, kai šie duomenys nebėra reikalingi pranešimui perduoti, jeigu nepažeidžiamos šio straipsnio 2, 3 ir 5 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies nuostatos.

2. Srauto duomenys gali būti tvarkomi, kai reikia abonentams pateikti sąskaitas ir atsiskaityti už tinklų sujungimą. Toks tvarkymas leistinas tol, kol nepasibaigęs terminas, per kurį sąskaita gali būti teisėtai užginčyta ar išieškotas apmokėjimas.

3. Elektroninių ryšių paslaugų rinkodaros bei pridėtinės vertės paslaugų teikimo tikslais teikėjas, teikiantis viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugas, gali tvarkyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis tokia apimtimi ir tiek laiko, kiek būtina tokių paslaugų teikimui ar rinkodarai, jeigu abonentas ar naudotojas, su kuriuo duomenys yra susiję, yra davęs sutikimą. Naudotojams ir abonentams sudaroma galimybė bet kada atšaukti duotą sutikimą srauto duomenims tvarkyti.

4. Paslaugos teikėjas turi informuoti abonentą ar naudotoją, kokio pobūdžio srauto duomenys yra tvarkomi ir kokia tokio tvarkymo trukmė siekiant šio straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, o siekiant 3 dalyje nurodytų tikslų, teikėjas turi informuoti prieš gaudamas sutikimą.

5. Tvarkyti srauto duomenis pagal šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalis leidžiama tik asmenims, kurie veikdami pagal viešųjų ryšių tinklų ar viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų įgaliojimą pateikia sąskaitas, valdo srautą, teikia informaciją klientams, nustato sukčiavimo atvejus, vykdo elektroninių ryšių paslaugų rinkodarą arba teikia pridėtinės vertės paslaugas. Šie asmenys gali atlikti tik tokius veiksmus, kurie yra būtini minėtos veiklos tikslams pasiekti.

6. Šio straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalys taikomos nepažeidžiant teisės aktais numatytos galimybės kompetentingai institucijai gauti informaciją apie srauto duomenis, kad galėtų spręsti ginčus, ypač dėl tinklų sujungimų ar sąskaitų pateikimo.“

27 Direktyvos 2002/58 15 straipsnio „Kai kurių [Direktyvos 95/46] nuostatų taikymas“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės gali patvirtinti teises [teisėkūros] priemones, ribojančias šios direktyvos 5 ir 6 straipsniuose, 8 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse ir 9 straipsnyje nustatytų teisių ir pareigų taikymą, jeigu toks ribojimas yra būtina, tinkama ir adekvati [proporcinga] demokratinės visuomenės [demokratinėje visuomenėje] priemonė, skirta apsaugoti nacionalinį saugumą (t. y. valstybės saugumą), gynybą,

visuomenės saugumą, taip užkardant, tiriant ir nustatant baudžiamąsias veikas ar neteisėtą elektroninių ryšių sistemos naudojimą [taip pat užtikrinti baudžiamųjų veikų prevenciją, tyrimą, atskleidimą ir baudžiamąjį persekiojimą už jas], kaip nurodyta Direktyvos [95/46] 13 straipsnio 1 dalyje. Valstybės narės gali, *inter alia*, patvirtinti teises [teisėkūros] priemones, leidžiančias ribotą laikotarpį saugoti duomenis, remiantis šioje dalyje nustatytais motyvais. Visos šioje dalyje nurodytos priemonės turi atitikti bendruosius Bendrijos teisės principus, tarp jų ir nurodytus [ESS] 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse.“

Belgijos teisė

- 28 Pagal *Wetboek Economisch Recht* (Ekonominės teisės kodeksas) XI.165 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą tik literatūros ar meno kūrinio autorius turi teisę jį viešai paskelbti bet kuriuo būdu, įskaitant kūrinių padarymą viešai prieinamų taip, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 29 2019 m. birželio 6 d. *Mircom* pareiškė ieškinį *Ondernemingsrechtbank Antwerpen* (Antverpeno komercinių bylų teismas, Belgija), reikalaudama, be kita ko, įpareigoti *Telenet* pateikti klientų, kurių interneto ryšys buvo naudojamas siekiant lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkle dalytis filmais iš *Mircom* filmų katalogo naudojant *BitTorrent* protokolą, identifikavimo duomenis.
- 30 *Mircom* tvirtina turinti tūkstančius dinaminių IP adresų, kuriuos jos vardu pasitelkdama programinę įrangą *FileWatchBT* įregistravo Vokietijoje įsteigta įmonė *Media protector GmbH*, kai šie *Telenet* klientai prijungdavo per *client-BitTorrent* dalijimosi programinę įrangą.
- 31 *Telenet*, palaikoma kitų dviejų Belgijoje įsteigtų interneto prieigos teikėjų – *Proximus NV* ir *Scarlet Belgium NV*, nesutinka su *Mircom* ieškiniu.
- 32 Pirma, atsižvelgdama į 2017 m. birželio 14 d. Sprendimą *Stichting Brein* (C-610/15, EU:C:2017:456), susijusį su dalijimosi failais internete platformos administratorių lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkle atliktu viešu paskelbimu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar tokį viešą paskelbimą gali atlikti atskiri tokio tinklo naudotojai, vadinami „downloaders“, kurie, atsisiųsdami skaitmeninio failo dalis su autorių teisės saugomu kūriniu, tuo pačiu metu padaro šias dalis prieinamas, kad kiti naudotojai galėtų jas įkelti. Iš tiesų šie naudotojai, priklausantys asmenų grupei, kuri atsisiūnčia, vadinamai „grupe“, patys tampa minėtų segmentų įkėlėjais, kaip ir nenustatytas pradinis įkėlėjas, kuris pirmasis šiame tinkle padarė failą prieinamą.
- 33 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad, pirma, dalys yra ne paprasti pirminio failo fragmentai, o savarankiški šifruoti failai, kurių negalima naudoti atskirai, ir, antra, dėl *BitTorrent* technologijos veikimo būdo failo dalių įkėlimas, vadinamas „sėja“ (pranc. *semaille*), iš esmės yra atliekamas automatiškai, o ši savybė gali būti pašalinta tik tam tikromis programomis.
- 34 Vis dėlto *Mircom* tvirtina, kad reikia atsižvelgti ir į atsisiųstas dalis, kartu sudarančias bent 20 % atitinkamos rūšies failo dalį, nes pasiekus šią procentinę ribą galima gauti šio failo apžvalgą (nors fragmentišką ir labai neaiškios kokybės).
- 35 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar įmonei, kaip antai *Mircom*, gali būti taikoma Direktyvos 2004/48 teikiama apsauga, nes ji realiai nesinaudoja nagrinėjamų filmų autorių perduotomis teisėmis, o tik reikalauja, kad tariami pažeidėjai atlygintų žalą; toks modelis panašus į sąvokos „autorių teisų trolis“ (*copyright troll*) apibrėžtį.

- 36 Trečia, taip pat kyla klausimas dėl *Mircom* IP adresų rinkimo būdo teisėtumo, atsižvelgiant į Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktą.
- 37 Būtent šiomis aplinkybėmis *Ondernemingsrechtbank Antwerpen* (Antverpeno komercinių bylų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. a) Ar failo atsisiuntimas lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklu ir tuo pat metu jo (kartais, palyginti su visuma, labai fragmentiškų) dalių <...> teikimas įkelti (*semaille*) laikytini viešu paskelbimu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, nors savaime šios atskiros dalys negali būti naudojamos?
- Jei taip:
- b) ar yra *de minimis* riba, nuo kurios šių dalių įkėlimas būtų laikomas viešu paskelbimu?
- c) ar reikšminga aplinkybė, jog įkėlimas gali vykti automatiškai (dėl *BitTorrent* programos nustatymų), taigi nepastebint naudotojui?
2. a) Ar asmuo, kuris pagal sutartį yra autorių teisių (arba gretutinių teisių) turėtojas, tačiau pats nesinaudoja šiomis teisėmis, o tik tariamiems pažeidėjams pareiškia reikalavimus atlyginti žalą, taigi kurio verslo modelis priklauso nuo piratavimo buvimo, o ne nuo kovos su juo, gali remtis tokiomis pačiomis teisėmis, kokias pagal Direktyvos 2004/48 II skyrių turi autoriai arba licenciatas, kurie autorių teisėmis naudojami įprastai?
- b) Kaip šiuo atveju toks licenciatas galėjo dėl teisės pažeidimo patirti „žalą“ (pagal Direktyvos 2004/48 13 straipsnį)?
3. Ar pirmajame ir antrajame klausimuose apibūdintos aplinkybės yra reikšmingos derinant interesus, t. y. intelektinės nuosavybės teisių gynimą ir [Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje] užtikrinamas teises ir laisves, kaip antai privatumo ir asmens duomenų apsaugą, visų pirma atliekant proporcingumo vertinimą?
4. Ar visomis šiomis aplinkybėmis įkėlėjų grupės IP adresų sisteminis registravimas ir bendro pobūdžio tolesnis tvarkymas (kai šiuos veiksmus atlieka pats licenciatas ir jo užsakymu trečioji šalis) yra teisėti pagal [Reglamentą 2016/679], konkrečiai jo 6 straipsnio 1 dalies [pirmos pastraipos] f punktą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 38 Visų pirma primintina, kad pagal nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo procedūrą, įtvirtintą SESV 267 straipsnyje, šis teismas nacionaliniam teismui turi pateikti tinkamą atsakymą, kuris jam leistų išspręsti jo nagrinėjamą bylą. Tokiu atveju Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus. Teisingumo Teismas turi išaiškinti visas Sąjungos teisės nuostatas, kurių reikia nacionaliniams teismams, kad jie išspręstų nagrinėjamas bylas, net jei šios nuostatos nėra aiškiai nurodytos šių teismų Teisingumo Teismui pateiktuose klausimuose (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 31 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Šiuo tikslu Teisingumo Teismas gali iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos, ypač iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamosios dalies, atrinkti aiškintinus minėtos teisės klausimus, atsižvelgdamas į pagrindinės bylos dalyką (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 32 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 40 Šiuo atveju pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „viešas paskelbimas“ apima atvejus, kai lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkle dalijamasi kartais labai fragmentiškomis failo, kurioje yra saugomas kūrinys, dalimis. Vis dėlto, kaip savo išvados 34 punkte pažymėjo generalinis advokatas, kadangi pagrindinėje byloje kalbama apie filmų gamintojų teises, atrodo, kad šiuo atveju veikiau gali būti taikomas šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalies c punktas.
- 41 Šiomis aplinkybėmis, kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas neišreiškė kitokios valios, Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje vartojamas žodžių junginys „padarymas viešai prieinamų“ kaip autorių išimtinės teisės leisti arba uždrausti bet kokią „viešą paskelbimą“ forma, ir šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje esanti identiška formuluotė, reiškianti gretutinių teisių turėtojams priklausančią išimtinę teisę, turi būti aiškinamos kaip turinčios tokią pačią reikšmę (pagal analogiją žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Stim ir SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį klausimą reikia reformuluoti taip, kad juo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip: failo, kuriame yra saugomas kūrinys, dalių, kurias prieš tai atsisiuntė lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklo naudotojas, įkėlimas iš galinio tokio naudotojo įrenginio į tokius kitų naudotojų įrenginius yra jų padarymas viešai prieinamų, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nors šios dalys gali būti naudojamos pasiekus tam tikrą atsisiuntimo ribą, o dėl dalijimosi failais programos *client-BitTorrent* nustatymų tokį įkėlimą automatiškai sugeneruoja ši programa.
- 43 Visų pirma reikia konstatuoti, kad, kaip savo išvados 48 punkte pažymėjo generalinis advokatas, minėtos dalys yra ne kūrinių, o failų, kuriuose yra šie kūriniai, dalys, skirtos šiems failams perduoti pagal *BitTorrent* protokolą. Vis dėlto tai, kad perduodamos dalys pačios negali būti naudojamos, neturi reikšmės, nes padaromas prieinamas būtent failas, kuriame yra kūrinys, t. y. skaitmenine forma išreikštas kūrinys.
- 44 Kaip savo išvados 49 punkte pažymėjo generalinis advokatas, lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklų veikimas iš esmės nesiskiria nuo apskritai interneto arba konkrečiai nuo žiniatinklio (*World Wide Web*) veikimo, kai failai su kūriniu dalijami į mažus duomenų paketus, kurie siunčiami tarp serverio ir kliento atsitiktine tvarka ir skirtingais keliais.
- 45 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, kiekvienas lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklo naudotojas gali lengvai atkurti pirminį failą iš toje pačioje grupėje dalyvaujančių naudotojų kompiuteriuose esančių dalių. Tai, kad naudotojui atskirai nepavyksta parsisiųsti viso pirminio failo, netrukdo jam padaryti šio failo, kurį jam pavyko atsisiųsti į savo kompiuterį, dalis prieinamas kitiems naudotojams (*peers*) ir taip prisidėti prie situacijos, kai galiausiai visi grupėje dalyvaujantys naudotojai turi prieigą prie viso failo.
- 46 Siekiant nustatyti, ar tokiu atveju kūrinys yra „padaromas prieinamas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 ir 2 dalis, nebūtina įrodyti, kad atitinkamas naudotojas prieš tai atsisiuntė minimalią ribą atitinkantį failo dalių skaičių.
- 47 Be to, kad būtų „paskelbimo veiksmas“, taigi, ir padarymo prieinamo veiksmas, galiausiai pakanka, kad kūrinys būtų pateiktas visuomenei taip, jog ją sudarantys asmenys turėtų galimybę pasiekti jį individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku, o tai, ar jie šia galimybe pasinaudoja, lemiamos reikšmės neturi (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 20 punktą). Sąvoka „paskelbimo veiksmas“ apima bet kokią saugomų kūrinių perdavimą, nesvarbu, kokios priemonės ar techniniai procesai naudojami (2017 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 48 Taigi bet koks veiksmas, kai naudotojas, visiškai suvokdamas savo elgesio pasekmes, suteikia prieigą prie saugomų kūrinių ar kitų saugomų objektų, gali būti laikomas padarymo prieinamo veiksmu pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 ir 2 dalis (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 9 d. Sprendimo *VG Bild-Kunst*, C-392/19, EU:C:2021:181, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 49 Šiuo atveju atrodo, kad kiekvienas nagrinėjamo lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklo naudotojas, kuris neišjungė failų dalijimosi programos *client-BitTorrent* įkėlimo funkcijos, į šį tinklą įkelia failų dalis, kurias prieš tai parsisiuntė į savo kompiuterį. Jeigu paaiškėja (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kad atitinkami šio tinklo naudotojai, išgydami šią programinę įrangą, davė sutikimą ją taikyti po to, kai buvo tinkamai informuoti apie jos savybes, jie turi būti laikomi veikiančiais žinodami savo elgesį ir pasekmes, kurių gali sukelti ši programinė įranga. Iš tiesų nustatius, kad naudotojai atliko aktyvius veiksmus, išgydami tokią programinę įrangą, aplinkybė, kad įkėlimą automatiškai sugeneruoja ši programinė įranga, nepaneigia jų elgesio sąmoningumo.
- 50 Jei iš to, kas išdėstyta, matyti, kad atitinkamų naudotojų elgesys gali būti kūrinio ar kito saugomo objekto padarymo prieinamo veiksmas (prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar turi patikrinti faktines aplinkybes), toliau reikia išnagrinėti, ar toks elgesys yra kūrinio ar kito saugomo objekto padarymas viešai prieinamo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 ir 2 dalis.
- 51 Šiuo klausimu reikia priminti, jog tam, kad kūriniams ar kitiems saugomiems objektams būtų taikoma sąvoka „padarymas viešai prieinamų“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jie turi būti faktiškai padaryti viešai prieinami; toks padarymas prieinamų apima neapibrėžtą potencialių adresatų skaičių, o tai reiškia pakankamai didelį žmonių skaičių. Be to, toks kūrinys dar turi būti padarytas prieinamas taikant specialų techninį būdą, kuris skirtųsi nuo naudotų iki šiol, arba, jei nesiskiria, jis turi būti padarytas prieinamas naujai visuomenei, t. y. visuomenei, į kurią autorių ar gretutinių teisių turėtojas dar neatsižvelgė, kai leido pirmą kartą padaryti viešai prieinamą savo kūrinių ar kitus saugomus objektus (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 9 d. Sprendimo *VG Bild-Kunst*, C-392/19, EU:C:2021:181, 31 ir 32 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 52 Dėl lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklų Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad dalijimosi failais platformos, kuri, naudojantis su saugomais kūriniiais susijusių metaduomenų indeksavimu ir paieškos sistema, leidžia jos naudotojams surasti šiuos kūrinius ir dalytis jais tokiaame tinkle, pateikimas internete ir valdymas yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį (2017 m. birželio 14 d. Sprendimas *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 48 punktas).
- 53 Nagrinėjamu atveju, kaip savo išvados 37 ir 61 punktuose iš esmės konstatavo generalinis advokatas, šių naudotojų, kurie dalijasi tuo pačiu failu, kompiuteriai sudaro lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklą, vadinamą „grupe“, kuriame jie atlieka tokį patį vaidmenį kaip ir serveriai žiniatinklyje (*World Wide Web*).
- 54 Neginčijama, kad tokiu tinklu naudojasi daug asmenų, kaip tai matyti iš didelio *Mircom* užregistruotų IP adresų skaičiaus. Be to, tokie naudotojai gali bet kada ir vienu metu prieiti prie saugomų kūrinių, kuriais dalijamasi per šią platformą.
- 55 Taigi toks kūrinio padarymas prieinamo apima neapibrėžtą potencialių adresatų skaičių, o tai reiškia pakankamai didelį žmonių skaičių.
- 56 Be to, kadangi šiuo atveju kalbama apie kūrinius, paskelbtus be teisių turėtojų leidimo, taip pat reikia manyti, kad jie padaromi prieinami naujai visuomenei (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 14 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 57 Bet kuriuo atveju, net jei būtų konstatuota, kad kūrinys buvo paskelbtas interneto svetainėje su autorių ar gretutinių teisių turėtojo leidimu, netaikant apribojimo, neleidžiančio jo atsisiųsti, tai, kad per lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklą tokie naudotojai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, atsisiųsdavo failo, kuriame yra šis kūrinys, dalis į privatų serverį, paskui šios failų dalys būdavo padaromos viešai prieinamos jas įkeliant tame pačiame tinkle, reiškia, kad šie naudotojai atliko lemiamą vaidmenį padarant kūrinį prieinamą visuomenei, į kurią autorių teisių ar gretutinių teisių turėtojas neatsižvelgė, kai leido jį paskelbti pirmą kartą (pagal analogiją žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 46 ir 47 punktus).
- 58 Taigi pripažinus tokį kūrinio padarymą prieinamo jį įkeliant, kai autorių teisių ar gretutinių teisių turėtojas negali remtis teisėmis, numatytomis Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse, būtų pažeista šios direktyvos 3 ir 31 konstatuojamosiose dalyse nurodyta pusiausvyra, kuri turi būti užtikrinama skaitmeninėje erdvėje tarp, viena vertus, autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų suinteresuotumo jų intelektualinės nuosavybės teisių apsauga, užtikrinama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 17 straipsnio 2 dalyje, ir, kita vertus, saugomų objektų naudotojų interesų ir pagrindinių teisių, ypač jų saviraiškos ir informacijos laisvės, užtikrinamos Chartijos 11 straipsnyje, bei visuomenės intereso apsaugos (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 9 d., Sprendimo *VG Bild-Kunst*, C-392/19, EU:C:2021:181, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, šios pusiausvyros nepaisymas pažeistų pagrindinį Direktyvos 2001/29 tikslą, kuris, kaip matyti iš jos 4, 9 ir 10 konstatuojamųjų dalių, yra nustatyti aukšto lygio teisių turėtojų apsaugą, leidžiančią jiems gauti teisingą atlygį už jų kūrinių ar kitų saugomų objektų naudojimą, be kita ko, padarant juos viešai prieinamus.
- 59 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad failo, kuriame yra saugomas kūrinys, dalių, kurias prieš tai atsisiuntė lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklo naudotojas, įkėlimas iš galinio tokio naudotojo įrenginio į tokius kitų naudotojų įrenginius yra jų padarymas viešai prieinamų, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nors pačios šios dalys gali būti naudojamos tik pasiekus tam tikrą atsisiuntimo ribą. Neturi reikšmės aplinkybė, kad dėl failų dalijimosi programinės įrangos *client-BitTorrent* nustatymų įkėlimą automatiškai generuoja ši programinė įranga, jeigu naudotojas iš galinio įrenginio, kurią naudojant atliekamas įkėlimas, įsigijo šią programinę įrangą ir davė sutikimą ją taikyti po to, kai buvo tinkamai informuotas apie jos savybes.

Dėl antrojo klausimo

- 60 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvą 2004/48 reikia aiškinti taip, kad asmeniui, kuriam pagal sutartį priklauso tam tikros intelektualinės nuosavybės teisės, tačiau kuris jomis nesinaudoja, bet tik reikalauja, kad tariami pažeidėjai atlygintų žalą, gali būti taikomos šios direktyvos II skyriuje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai.
- 61 Šis klausimas turi būti suprantamas kaip apimantis tris aspektus, t. y. pirma, susijusį su asmens, kaip antai *Mircom*, teise pareikšti ieškinį dėl Direktyvos 2004/48 II skyriuje numatytų priemonių, procedūrų ir gynybos būdų, antra, dėl to, ar toks asmuo gali patirti žalą, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 13 straipsnį, ir, trečia, dėl jo prašymo suteikti informaciją priimtinumą pagal minėtos direktyvos 8 straipsnį, siejamą su šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalimi.
- 62 Dėl pirmojo aspekto, susijusio su *Mircom* teise pareikšti ieškinį, reikia priminti, kad asmuo, prašantis taikyti šios direktyvos II skyriuje numatytas priemones, procedūras ir gynybos būdus, turi priklausyti vienai iš keturių šios direktyvos 4 straipsnio a–d punktuose išvardytų asmenų ar organizacijų kategorijai.

- 63 Šioms kategorijoms priklauso, pirma, intelektinės nuosavybės teisių turėtojai, antra, visi kiti asmenys, kuriems leidžiama naudotis šiomis teisėmis, visų pirma licenciatai, trečia, kolektyvinio intelektinės nuosavybės teisių administravimo organizacijos, kurios teisėtai pripažįstamos turinčios teisę atstovauti intelektinės nuosavybės teisių turėtojams, ir, ketvirta, profesinės gynybos organizacijos, kurios yra paprastai pripažįstamos turinčios teisę atstovauti intelektinės nuosavybės teisių turėtojams.
- 64 Vis dėlto, skirtingai nuo Direktyvos 2004/48 4 straipsnio a punkte nurodytų intelektinės nuosavybės teisių turėtojų, pagal šios direktyvos 18 konstatuojamąją dalį šios direktyvos 4 straipsnio b–d punktuose nurodytų trijų kategorijų asmenys, be kita ko, turi būti tiesiogiai suinteresuoti šių teisių gynyba ir turėti teisę pareikšti ieškinį teisme tiek, kiek tai leidžiama pagal taikytiną teisę (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *NB-REACT, SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, 39 punktą*).
- 65 Šiuo atveju iš karto turi būti atmesta galimybė, kad *Mircom* yra kolektyvinio administravimo ar profesinės gynybos organizacija, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/48 4 straipsnio c ir d punktus. Kaip savo išvados 92 ir 93 punktuose pabrėžė generalinis advokatas, *Mircom*, kaip ji pati teigia, neadministruoja savo kontrahentų autorių ir gretutinių teisių ir neužtikrina jų profesinės gynybos, o tik siekia žalos, padarytos dėl šių teisių pažeidimų, atlyginimo.
- 66 Esant šioms aplinkybėms, reikia pabrėžti, kad tokių organizacijų veikla Sąjungoje yra suderinta Direktyva 2014/26. *Mircom* pavadinimas nėra nurodytas pagal šios direktyvos 39 straipsnį Europos Komisijos paskelbtame kolektyvinio administravimo organizacijų sąrašė.
- 67 Kiek tai susiję su intelektinės nuosavybės teisių savininko statusu, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2004/48 4 straipsnio a punktą (pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad toks teisių turėtojas iš tikrųjų naudotų savo intelektinės nuosavybės teises), pažymėtina, kad į šios nuostatos taikymo sritį negali būti neįtrauktas nuosavybės teisių turėtojas dėl to, kad nesinaudoja šiomis teisėmis.
- 68 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas *Mircom* laiko asmeniu, kuris pagal sutartį yra autorių teisių ar gretutinių teisių savininkas. Tokiomis aplinkybėmis jai turėtų būti pripažinta galimybė pasinaudoti Direktyvoje 2004/48 numatytais priemonėmis, procedūromis ir gynybos priemonėmis, nepaisant to, kad ji nesinaudoja šiomis teisėmis.
- 69 Be to, tokia bendrovė, kaip *Mircom*, bet kuriuo atveju galėtų būti laikoma kitu asmeniu, turinčiu teisę naudotis intelektinės nuosavybės teisėmis, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 4 straipsnio b punktą, turint omenyje, kad toks teisės turėjimas taip pat nereikšmia, kad veiksmingai naudojamasi perleistomis teisėmis. Vis dėlto tai, ar asmuo yra „kitas asmuo“, kaip tai suprantama pagal šio 4 straipsnio b punktą, turi būti tikrinama, kaip priminta šio sprendimo 64 punkte, pagal taikytinų teisės aktų nuostatas, atsižvelgiant į tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalį, nes ši nuoroda turi būti suprantama kaip nuoroda tiek į atitinkamus nacionalinės teisės, tiek į Sąjungos teisės aktus (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, 31 punktą*).
- 70 Antrojo klausimo antras aspektas visų pirma susijęs su tuo, kad nagrinėjamu atveju *Mircom* nesinaudoja ir, atrodo, neturi ketinimo pasinaudoti įgytomis teisėmis į pagrindinėje byloje nagrinėjamus kūrinius. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, toks perleistų teisių nenaudojimas kelia abejonių dėl galimybės, kad toks asmuo patirs žalą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/48 13 straipsnį.
- 71 Iš tiesų šis klausimas susijęs su tuo, kas iš tikrųjų patyrė žalą, kaip ji suprantama pagal šios direktyvos 13 straipsnį, dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo, t. y. ar atitinkamą žalą patyrė *Mircom*, ar nagrinėjamų filmų gamintojai.

- 72 Žinoma, Direktyvos 2004/48 4 straipsnio a punkte nurodyti intelektinės nuosavybės teisių turėtojai ir šios direktyvos 4 straipsnio b punkte nurodyti asmenys, kuriems leidžiama naudotis šiomis teisėmis, iš principo gali nukentėti nuo teises pažeidžiančių veiksmų, nes, kaip savo išvados 70 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, šie veiksmai gali kliudyti normaliam šių teisių naudojimui arba sumažinti pajamas. Vis dėlto gali būti ir taip, kad, nors asmuo turi intelektinės nuosavybės teises, savo vardu tik reikalauja, kad būtų atlyginta žala, susijusi su kitų intelektinės nuosavybės teisių turėtojų jam perleistais skoliniais reikalavimais.
- 73 Šiuo atveju, atrodo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog *Mircom* jo nagrinėjamoje byloje veikia tik kaip teisių perėmėja, nagrinėjamų filmų gamintojams teikianti skolų išieškojimo paslaugą.
- 74 Reikia manyti, jog tai, kad Direktyvos 2004/48 4 straipsnyje nurodytas asmuo pareiškia tokį ieškinį tik kaip teisių perėmėjas, nereiškia, kad dėl to jam netaikomos šios direktyvos II skyriuje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai.
- 75 Iš tikrųjų toks netaikymas prieštarautų bendrajam Direktyvos 2004/48 tikslui, kuris, kaip numatyta jos 10 konstatuojamoje dalyje, yra, be kita ko, vidaus rinkoje užtikrinti aukštą intelektinės nuosavybės apsaugos lygį (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 18 d. Sprendimo *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, 23 punktą).
- 76 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad pats skolinių reikalavimų perleidimas negali turėti įtakos pažeistų teisių (nagrinėjamu atveju – atitinkamų filmų gamintojų intelektinės nuosavybės teisėms) pobūdžiui, be kita ko, taip, kaip toks perleidimas turi įtakos nustatant jurisdikciją turintį teismą ar kitoms procesinio pobūdžio aplinkybėms, kaip antai galimybei prašyti taikyti priemones, procedūras ir gynybos būdus, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/48 II skyrių (pagal analogiją žr. 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 35 ir 36 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 77 Taigi, jeigu intelektinės nuosavybės teisių turėtojas nuspręstų perleisti žalos išieškojimą kitam asmeniui, kreipdamasis į specializuotą įmonę ir perleisdamas jai skolinius reikalavimus ar kitą teisinį sandorį, jis neturėtų būti vertinamas mažiau palankiai nei kitas tokių teisių turėtojas, pasirinkęs įgyvendinti šias teises asmeniškai. Iš tiesų tai pakenktų žalos išieškojimo perleidimo patrauklumui ekonominiu požiūriu ir galiausiai atimtų iš intelektinės nuosavybės teisių turėtojų šią galimybę, kuri, beje, yra paplitusi įvairiose teisės srityse, pavyzdžiui, oro transporto keleivių apsaugos, numatytos 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 261/2004, nustatančiame bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinančiame Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10), srityje.
- 78 Dėl antrojo klausimo trečio aspekto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui iš esmės kyla abejonių dėl *Mircom* pagal Direktyvos 2004/48 8 straipsnį pateikto prašymo suteikti informaciją priimtinumą, nes ši bendrovė rimtai nesinaudoja teisėmis, kurias įgijo iš pagrindinėje byloje nagrinėjamų filmų gamintojų. Be to, reikia suprasti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nurodydamas galimybę laikyti *Mircom* „autorių teisių troliu“ (*copyright troll*), iš esmės kelia klausimą dėl galimo *Mircom* piktnaudžiavimo teise.
- 79 Pirma, atrodo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių dėl to, ar *Mircom* ketina pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, nes yra svarių užuominų, kad paprastai ji siūlo susitarti draugiškai, siekdama tik gauti vienkartinę 500 eurų kompensaciją. Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad prašymas suteikti informaciją būtų paduotas vykstant procesui dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo.

- 80 Pritariant generalinio advokato išvados 113 punkte išsakytai minčiai, šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad draugiško sprendimo paieška dažnai vyksta prieš pareiškiant ieškinį dėl žalos atlyginimo. Taigi negalima teigti, kad ši praktika draudžiama pagal Direktyvoje 2004/48 nustatytą intelektinės nuosavybės apsaugos sistemą.
- 81 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ji taikoma esant situacijai, kai, galutinai pasibaigus procesui, kuriam vykstant konstatuotas intelektinės nuosavybės teisės pažeidimas, ieškovė, vykstant atskiram procesui, prašo informacijos apie prekių ar paslaugų, pažeidžiančių tokią teisę, kilmę ir platinimo kanalus (2017 m. sausio 18 d. Sprendimo *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, 28 punktas).
- 82 Tuos pačius argumentus reikia taikyti ir kalbant apie savarankišką procedūrą prieš pareiškiant ieškinį dėl žalos atlyginimo, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, kai pagal Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalies c punktą ieškovas prašo interneto prieigos teikėjo, kaip antai *Telenet*, kuris komerciniu mastu teikė paslaugas, naudojamas teises pažeidžiančioje veikloje, suteikti informaciją, leidžiančią identifikuoti jo klientus, kad galėtų tinkamai pareikšti ieškinį įtariamiesiems pažeidėjams.
- 83 Iš tiesų minėtame 8 straipsnyje numatyta teise gauti informaciją siekiama taikyti ir sukonkretinti Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą pagrindinę teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir užtikrinti veiksmingą naudojimąsi pagrindine teise į nuosavybę, kurios dalis yra pagal minėtos Chartijos 17 straipsnio 2 dalį saugoma teisė į intelektinę nuosavybę, taip pat leisti intelektinės nuosavybės teisės turėtojui nustatyti, kas pažeidžia šią teisę, ir imtis priemonių, būtinų šiai teisei apsaugoti (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Constantin Film Verleih*, C-264/19, EU:C:2020:542, 35 punktas).
- 84 Taigi reikia konstatuoti, kad vien dėl šios priežasties toks ikiteisminiame etape pateiktas *Mircom* prašymas suteikti informaciją negali būti laikomas nepriimtiniu.
- 85 Antra, Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad toks prašymas pateikti informaciją turi būti pagrįstas ir proporcingas.
- 86 Taigi atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 70–77 punktuose, reikia konstatuoti, kad taip gali būti tada, kai 8 straipsnio 1 dalyje numatytą prašymą pateikia filmų gamintojų pagal sutartį įgaliota bendrovė. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti, ar toks konkrečiai suformuluotas tokios bendrovės prašymas yra pagrįstas.
- 87 Trečia, remdamasis Direktyvos 2004/48 13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punkte vartojamu žodžių junginiu „neteisėtai gauta pažeidėjo nauda“ ir šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje, 8 straipsnio 1 dalyje ir 9 straipsnio 2 dalyje nustatyta sąlyga, kad pažeidimai turi būti padaryti komerciniu mastu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas šiuo atveju turėjo omenyje situaciją, kai reikia imtis struktūrinių veiksmų, siekiant užkirsti kelią teisių pažeidimų plitimui rinkoje, o ne kovą su individualiais pažeidėjais.
- 88 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad pagal Direktyvos 2004/48 14 konstatuojamąją dalį sąlyga, kad pažeidimai turi būti padaryti komerciniu mastu, turi būti taikoma tik priemonėms, susijusioms su šios direktyvos 6 straipsnyje nurodytais įrodymais, 8 straipsnyje numatytoms priemonėms dėl teisės į informaciją ir jos 9 straipsnyje numatytoms laikinosioms ir prevencinėms priemonėms, nepažeidžiant valstybių narių galimybės taikyti šias priemones ir veiksams, kurie nėra atlikti komerciniu mastu.
- 89 Vis dėlto ši sąlyga netaikoma Direktyvos 2004/48 13 straipsnyje numatytiems nukentėjusios šalies pažeidėjui teikiamiems prašymams atlyginti žalą. Taigi remiantis šia nuostata individualūs pažeidėjai gali būti įpareigoti atlyginti intelektinės nuosavybės teisių turėtojui nuostolius, atitinkančius realiai dėl jo teisių pažeidimų patirtą žalą, jeigu tokie pažeidėjai atliko teises pažeidžiančius veiksmus, apie tai žinodami arba turėdami pakankamą pagrindą žinoti.

- 90 Be to, nagrinėjant prašymą suteikti informacijos pagal Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalį, sąlyga, kad pažeidimai turi būti padaryti komercinėje aplinkoje, gali būti tenkinama, be kita ko, tuomet, kai nustatyta, kad kitas asmuo nei tariamas pažeidėjas „teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu“.
- 91 Nagrinėjamu atveju *Mircom* prašymas suteikti informaciją, kaip konstatuota šio sprendimo 82 punkte, pateiktas interneto prieigos teikėjui kaip asmeniui, kuris, kaip nustatyta, teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu.
- 92 Taigi, atrodo, kad pagrindinėje byloje *Mircom* prašymas *Telenet*, kuri komerciniu mastu teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas, atitinka šio sprendimo 90 punkte primintą sąlygą.
- 93 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas bet kuriuo atveju turi patikrinti, ar *Mircom* piktnaudžiavo priemonėmis, procedūromis ir gynybos būdais, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/48 3 straipsnį, ir prireikus atmesti šios bendrovės pateiktą prašymą.
- 94 Iš tiesų Direktyvos 2004/48 3 straipsnyje nustatyta bendra pareiga, be kita ko, užtikrinti, kad priemonės, procedūros ir gynybos būdai, skirti užtikrinti šioje direktyvoje nurodytų intelektualinės nuosavybės teisių, įskaitant jos 8 straipsnyje nurodytą teisę į informaciją, apsaugai, būtų sąžiningi ir teisingi, taip pat taikomi taip, kad būtų užtikrinta apsauga nuo piktnaudžiavimo jais.
- 95 Toks piktnaudžiavimas galėtų būti konstatuotas tik įvertinus pagrindinės bylos faktines aplinkybes, todėl priklauso prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo kompetencijai. Šiuo tikslu jis, be kita ko, galėtų išnagrinėti *Mircom* veikimo būdą, įvertindamas tai, kaip ji siūlo taikius sprendimus tariamiems pažeidėjams, ir patikrindamas, ar *Mircom* iš tikrųjų pareiškia ieškinius teisme, kai atsisakoma draugiškai išspręsti ginčą. Jis taip pat galėtų išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į visas konkrečias nagrinėjamo atvejo aplinkybes, atrodo, kad *Mircom*, prisidengdama taikiais sprendimais dėl tariamų pažeidimų, iš tikrųjų siekia gauti ekonominės naudos iš paties atitinkamų naudotojų dalyvavimo lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkle, kaip antai nagrinėjamame šiuo atveju, nesiekdama kovoti su autorių teisių pažeidimais, kurių kyla šiame tinkle.
- 96 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyva 2004/48 turi būti aiškinama taip, kad asmeniui, kuriam pagal sutartį priklauso tam tikros intelektualinės nuosavybės teisės, tačiau kuris jomis nesinaudoja, bet tik reikalauja, kad tariami pažeidėjai atlygintų žalą, gali būti iš esmės taikomos šios direktyvos II skyriuje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai, nebent remiantis šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje numatyta bendra pareiga ir atlikus bendrą ir išsamų tyrimą būtų nustatyta, kad savo prašymu jis piktnaudžiauja. Konkrečiai kalbant, šios direktyvos 8 straipsniu grindžiamas prašymas suteikti informaciją taip pat turi būti atmestas, jeigu yra nepagrįstas arba neproporcingas, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

- 97 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami du skirtingi asmens duomenų tvarkymai: pirma, asmens duomenų tvarkymas, kurį lygiarangių (*peer-to peer*) tinkluose anksčiau įmonei *Mircom* iš anksto atliko *Media Protector*, registruodama naudotojų, kurių interneto ryšys buvo tariamai naudojamas tam tikru metu įkeliant saugomus kūrinius šiuose tinkluose, IP adresus, antra, asmens duomenų tvarkymas, kurį, *Mircom* teigimu, vėliau turi atlikti *Telenet* tiek tada, kai identifikuoja tokius naudotojus, sujungdama šiuos IP adresus su tais, kuriuos *Telenet* suteikė minėtiems naudotojams, kad būtų galimas minėtas įkėlimas, tiek tada, kai pateikia *Mircom* tų naudotojų vardus ir adresus.

- 98 Ketvirtajame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo atsakyti, ar, atsižvelgiant į Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktą, pateisinamas tik pirmasis asmens duomenų tvarkymas, kuris jau buvo atliktas.
- 99 Be to, trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar jo pirmajame ir antrajame klausimuose nurodytos aplinkybės yra svarbios vertinant teisingą pusiausvyrą tarp intelektualinės nuosavybės teisės ir privataus gyvenimo bei asmens duomenų apsaugos, ypač vertinant proporcingumą.
- 100 Jeigu remdamasis Teisingumo Teismo atsakymais į pirmąjį ir antrąjį klausimus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuotų, kad *Mircom* prašymas suteikti informaciją atitinka Direktyvos 2004/48 8 straipsnyje, siejamame su jos 3 straipsnio 2 dalimi, numatytas sąlygas, reikėtų suprasti, kad trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiamas antras šio Sprendimo 97 punkte apibūdintas vėliau atliekamas tvarkymas, nepaisant to, kad šis prašymas atitinka minėtas sąlygas.
- 101 Atsižvelgiant į šiuos argumentus ir į šio sprendimo 38 ir 39 punktuose nurodytą jurisprudenciją, trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia performuluoti taip, kad jais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama, pirma, kad intelektualinės nuosavybės teisių turėtojas ir trečiasis asmuo, veikiantis jo vardu, sistemingai įrašytų lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklų naudotojų, kurių interneto ryšys buvo tariamai naudojamas atliekant teises pažeidžiančią veiklą, IP adresus, ir, antra, kad šių naudotojų pašto adresai ir pavardės būtų atskleisti šiam teisių turėtojui ar trečiajam asmeniui, kad jis galėtų pareikšti civilinį ieškinį dėl žalos, kurią tariamai sukėlė minėti naudotojai, atlyginimo.
- 102 Pirma, dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo išankstinio asmens duomenų tvarkymo reikia pažymėti, kad dinaminis IP adresas, kurį elektroninių paslaugų teikėjas išsaugo asmeniui apsilankius viešai prieinamame šio teikėjo interneto puslapyje, šio paslaugų teikėjo atžvilgiu yra asmens duomenys, kaip jie suprantami pagal Reglamento 2016/679 4 straipsnio 1 punktą, jeigu jis turi teisėtų priemonių atitinkamo asmens tapatybei nustatyti, remdamasis papildoma informacija, kurią turi šio asmens interneto prieigos teikėjas (2016 m. spalio 19 d. Sprendimo *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 49 punktas).
- 103 Taigi tokių adresų registravimas, siekiant vėliau juos panaudoti pareiškiant ieškinius teisme, yra asmens duomenų tvarkymas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/679 4 straipsnio 2 dalį.
- 104 Taip yra *Mircom*, kuriai *Media Protector* renka IP adresus, atveju, su sąlyga, kad ji gali teisėtai nustatyti interneto ryšio turėtojų tapatybes per Direktyvos 2004/48 8 straipsnyje numatytą procedūrą.
- 105 Šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkte nustatyta, kad duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu tvarkyti duomenis būtina siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų, išskyrus atvejus, kai tokie duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą, yra už juos viršesni, ypač kai duomenų subjektas yra vaikas.
- 106 Taigi šioje nuostatoje numatytos trys kumuliacinės asmens duomenų tvarkymo teisėtumo sąlygos, t. y. pirma, tvarkyti asmens duomenis reikia dėl teisėtų interesų, kurių siekia duomenų valdytojas arba trečiasis asmuo, antra, asmens duomenis tvarkyti būtina siekiant įgyvendinti nustatytą teisėtą interesą, ir, trečia, asmens, kurio duomenys turi būti apsaugoti, interesai ar laisvės bei pagrindinės teisės neturi būti viršesni (šiuo klausimu, kiek tai susiję su Direktyvos 95/46 7 straipsnio f punktu, žr. 2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, 28 punktą).

- 107 Kadangi Reglamentu 2016/679 buvo panaikinta ir pakeista Direktyva 95/46 ir reikšmingų šio reglamento nuostatų taikymo sritis yra iš esmės tapati reikšmingų šios direktyvos nuostatų taikymo sričiai, Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su šia direktyva, iš principo taip pat taikytina minėtam reglamentui (pagal analogiją žr. 2020 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Sonaecom*, C-42/19, EU:C:2020:913, 29 punktą).
- 108 Dėl sąlygos, susijusios su teisėto intereso įgyvendinimu, reikia konstatuoti, kad duomenų valdytojo arba trečiojo asmens interesas gauti asmens duomenis apie asmenį, tariamai pažeidusį jo nuosavybę, kad jis galėtų kreiptis į teismą dėl žalos atlyginimo, yra teisėtas interesas su sąlyga, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikrins tai, ką reikia, nagrinėdamas antrąjį klausimą. Šią analizę patvirtina Reglamento 2016/679 9 straipsnio 2 dalies e ir f punktai, kuriuose numatyta, kad draudimas tvarkyti tam tikrus asmens duomenis, kuriais, be kita ko, atskleidžiami duomenys apie fizinio asmens lytinį gyvenimą ar seksualinę orientaciją, netaikomas, kai tvarkomi asmens duomenys, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai arba kurie yra reikalingi, be kita ko, konstatuoti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus (šiuo klausimu, kiek tai susiję su Direktyvos 95/46 8 straipsnio 2 dalies e punktu, žr. 2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, 29 punktą).
- 109 Šiuo klausimu, kaip iš esmės savo išvados 131 punkte nurodė generalinis advokatas, tinkamai atliekamas reikalavimų vykdymas gali būti teisėtas interesas, pateisinantis asmens duomenų tvarkymą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktą (pagal analogiją, kiek tai susiję su Direktyva 2002/58, žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Probst*, C-119/12, EU:C:2012:748, 19 punktą).
- 110 Dėl sąlygos, susijusios su būtinybe tvarkyti asmens duomenis siekiant įgyvendinti turimą teisėtą interesą, reikia priminti, jog nukrypimai nuo asmens duomenų apsaugos principo ir jo ribojimai neturi viršyti to, kas yra griežtai būtina (2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, 30 punktas). Nagrinėjamu atveju ši sąlyga gali būti įvykdyta, nes, kaip savo išvados 97 punkte pažymėjo generalinis advokatas, dažnai ryšio abonentą galima nustatyti tik remiantis IP adresu ir interneto prieigos teikėjo pateikta informacija.
- 111 Galiausiai dėl atitinkamų priešingų teisių ir interesų pusiausvyros sąlygos pažymėtina, kad ji iš principo priklauso nuo konkrečių kiekvieno atvejo aplinkybių (2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės įvertinti tokias konkrečias aplinkybes.
- 112 Mechanizmai, leidžiantys rasti teisingą pusiausvyrą tarp šių įvairių teisių ir interesų, yra įtvirtinti pačiame Reglamente 2016/679 (pagal analogiją žr. 2008 m. sausio 29 d. Sprendimo *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 113 Be to, kadangi atrodo, kad pagrindinės bylos faktinės aplinkybės patenka tiek į Reglamento 2016/679, tiek į Direktyvos 2002/58 taikymo sritį, ir tvarkomi IP adresai, remiantis šio sprendimo 102 punkte nurodyta jurisprudencija, yra tiek asmens, tiek srauto duomenys (šiuo klausimu žr. 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *La Quadrature du Net ir kt.*, C-511/18, C-512/18 ir C-520/18, EU:C:2020:791, 152 punktą), reikia patikrinti, ar vertinant tokio asmens duomenų tvarkymo teisėtumą būtina atsižvelgti į šioje direktyvoje numatytas sąlygas.
- 114 Kaip matyti iš Direktyvos 2002/58 94 straipsnio 2 dalies, siejamos su Reglamentu 2016/679 94 straipsnio 2 dalimi, šios direktyvos nuostatos papildo šį reglamentą, kad būtų suderintos nacionalinės teisės nuostatos, užtikrinančios vienodo lygio pagrindinių teisių ir laisvių, ypač teisės į privatų gyvenimą, apsaugą, kiek tai susiję su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 2 d. Sprendimo *Ministerio Fiscal*, C-207/16, EU:C:2018:788, 31 punktą; taip pat 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *La Quadrature du Net ir kt.*, C-511/18, C-512/18 ir C-520/18, EU:C:2020:791, 102 punktą).

- 115 Reikia pažymėti, kad, remiantis Direktyvos 2002/58 5 straipsnio 1 dalimi, bet kokiam kitam asmeniui nei naudotojas, valstybės narės draudžia be atitinkamų naudotojų sutikimo klausytis, įrašyti, kaupti ar kitu būdu perimti bei stebėti pranešimus ir su jais susijusius srauto duomenis, išskyrus atvejus, kai toks asmuo teisėtai davė sutikimą, remiantis šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalimi. Be to, remiantis šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalimi, su abonентаis ir naudotojais susiję srauto duomenys, kuriuos tvarko ir saugo viešųjų ryšių tinklo ar viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, turi būti sunaikinti arba pakeisti taip, kad taptų anoniminiai, kai šie duomenys nebėra reikalingi pranešimui perduoti, jeigu nepažeidžiama, be kita ko, tos direktyvos 15 straipsnio 1 dalis.
- 116 Minėta 15 straipsnio 1 dalis užbaigia pareigos užtikrinti asmens duomenų konfidencialumą išimčių sąrašą, joje aiškiai nurodyta Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalis, iš esmės atitinkanti Reglamento 2016/679 23 straipsnio 1 dalį, kuri nuo šiol leidžia Sąjungos ar valstybės narės teisės, taikomos duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, teisėkūros priemone apriboti asmens duomenų konfidencialumo pareigos elektroninių ryšių sektoriuje apimtį, kai toks apribojimas užtikrina laisvių ir pagrindinių teisių esmę ir yra būtina priemonė kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugai ir civilinių ieškinių vykdymui užtikrinti (šiuo klausimu žr. 2008 m. sausio 29 d. Sprendimo *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, 53 punktą).
- 117 Be to, aplinkybė, kad šio reglamento 23 straipsnio 1 dalies j punkte nuo šiol aiškiai nurodytas civilinių ieškinių vykdymas, turi būti aiškinama kaip išreiškianti Sąjungos teisės aktų leidėjo valią patvirtinti Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią nuosavybės teisės apsauga ir situacijos, kai autoriai siekia tokios apsaugos civiliniame procese, niekada nebuvo pašalintos iš Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalies taikymo srities (šiuo klausimu žr. 2008 m. sausio 29 d. Sprendimo *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, 53 punktą).
- 118 Taigi tam, kad asmens duomenų tvarkymas, kaip antai asmenų, kurių interneto ryšys buvo naudojamas lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkluose įkeliant failų, kuriuose yra saugomi kūriniai, dalis, IP adresų registravimas, siekiant pateikti prašymą atskleisti šių IP adresų savininkų pavardes ir pašto adresus, galėtų būti laikomas teisėtu ir atitinkančiu Reglamento 2016/679 numatytas sąlygas, visų pirma reikia, kad būtų patikrinta, ar toks asmens duomenų tvarkymas atitinka ankstesniuose šio sprendimo punktuose minėtas Direktyvos 2002/58 nuostatas, kuriose patikslinamos elektroninių ryšių priemonių naudotojų pagrindinės teisės į privatumo ir asmens duomenų apsaugą (šiuo klausimu žr. 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *La Quadrature du Net ir kt.*, C-511/18, C-512/18 ir C-520/18, EU:C:2020:791, 109 punktą).
- 119 Kadangi nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra patikslinimų dėl *Mircom* priegigos prie *Telenet* saugomų IP adresų teisinio pagrindo, Teisingumo Teismas negali prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti naudingų gairių dėl to, ar toks išankstinis duomenų tvarkymas, kurį sudaro minėtų IP adresų įregistravimas, atsižvelgiant į Direktyvoje 2002/58 įtvirtintas taisykles ir į priešingų teisių ir interesų pusiausvyros sąlygą, pažeidžia minėtas pagrindines teises. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išanalizuoti taikytinus nacionalinės teisės aktus, atsižvelgdamas į Sąjungos teisę, visų pirma į Direktyvos 2002/58 5, 6 ir 15 straipsnius.
- 120 Antra, dėl *Telenet* atliekamo paskesnio tvarkymo, kurį sudaro tokių IP adresų savininkų tapatybės nustatymas ir tokių savininkų pavardžių ir pašto adresų perdavimas *Mircom*, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2004/48 8 straipsnį pateiktas prašymas atskleisti tik teises pažeidžiančioje veikloje dalyvaujančių naudotojų pavardes ir adresus atitinka tikslą nustatyti teisingą šių teisių turėtojų teisės į informaciją, intelektinės nuosavybės teisių ir tokių naudotojų teisės į asmens duomenų apsaugą pusiausvyrą (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Constantin Film Verleih*, C-264/19, EU:C:2020:542, 37 ir 38 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją).
- 121 Iš tiesų vien duomenys, susiję su elektroninių ryšių priemonių naudotojų civiline tapatybe, paprastai neleidžia sužinoti pranešimų datos, laiko, trukmės ir gavėjų, taip pat vietų, iš kurių siųsti šie pranešimai, arba pranešimų tam tikriems asmenims dažnumo per tam tikrą laikotarpį, todėl be jų

kontaktinių duomenų, pavyzdžiui, civilinės tapatybės ir adresų, tokie duomenys neteikia jokios informacijos apie išsiųstus pranešimus, taigi, ir apie privatų gyvenimą. Vadinas, suvaržymas, kurį lemia su šiais duomenimis susijusi priemonė, iš principo negali būti laikomas dideliu (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 2 d. Sprendimo *Prokuratuur (Prieigos prie elektroninių ryšių duomenų sąlygos)*, C-746/18, EU:C:2021:152, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 122 Atsižvelgiant į tai, pagrindinėje byloje *Mircom* prašymas suteikti informaciją suponuoja, kad *Telenet* turi susieti *Mircom* vardu įregistruotus dinaminis IP adresus ir *Telenet* šiems naudotojams priskirtus IP adresus, kurie leido jiems dalyvauti nagrinėjamame lygiarangių (*peer-to-peer*) tinkle.
- 123 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 113 punkte nurodytos jurisprudencijos, toks prašymas susijęs su srauto duomenų tvarkymu. Teisė į asmens duomenų apsaugą, kurią turi Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalyje numatyti asmenys, yra kiekvieno asmens pagrindinės teisės į savo asmens duomenų apsaugą, užtikrinamos pagal Chartijos 8 straipsnį ir Reglamentą 2016/679, kiek jis patikslintas ir papildytas Direktyva 2002/58, dalis (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, 30 punktą).
- 124 Direktyvoje 2004/48 numatytų priemonių taikymas iš tiesų negali daryti poveikio Reglamentui 2016/679 ir Direktyvai 2002/58 (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, 32 punktą).
- 125 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 3 dalis, siejama su Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalimi ir Direktyvos 95/46 7 straipsnio f punktu, valstybėms narėms nedraudžia įtvirtinti pareigos perduoti asmens duomenis privatiems asmenims, kad civilines bylas nagrinėjančiuose teismuose būtų galima iškelti bylą už autorių teisių pažeidimus, tačiau ja valstybės narės neįpareigojamos numatyti tokios pareigos (žr. 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Bonnier Audio ir kt.*, C-461/10, EU:C:2012:219, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, 34 punktą).
- 126 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, kaip ir Direktyvos 95/46 7 straipsnio f punkte, nei Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkte, nei jo 9 straipsnio 2 dalies f punkte (nors, remiantis SESV 288 straipsnio antra pastraipa, jie ir yra tiesiogiai taikomi visose valstybėse narėse) nėra numatyta tokio trečiojo asmens, kaip interneto prieigos teikėjas, pareigos perduoti privatiems asmenims, duomenų gavėjams, kaip jie suprantami pagal šio reglamento 4 straipsnio 9 punktą, asmens duomenis, kad būtų galima civilinius ieškinius nagrinėjančiuose teismuose pareikšti ieškinius dėl autoriaus teisių pažeidimų; juose tik reglamentuojamas duomenų valdytojo ar trečiosios šalies, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 4 straipsnio 10 punktą, atliekamo asmens duomenų tvarkymo teisėtumo klausimas.
- 127 Taigi interneto prieigos teikėjas, kaip antai *Telenet*, gali būti įpareigotas atskleisti duomenis tik remiantis Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalyje numatyta priemone, kuria ribojama, be kita ko, jos 5 ir 6 straipsniuose numatytų teisių ir pareigų apimtis.
- 128 Kadangi nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra jokios informacijos šiuo klausimu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės patikrinti tiek *Telenet* atliekamo IP adresų, kuriuos *Mircom* prašo atskleisti, saugojimo, tiek galimos *Mircom* prieigos prie šių adresų teisinį pagrindą.
- 129 Iš tiesų pagal Direktyvos 2002/58 6 straipsnio 1 ir 2 dalis elektroninių ryšių paslaugų teikėjų atliekamas IP adresų saugojimas, pasibaigus šių duomenų suteikimo terminui, iš esmės nėra būtinas išrašant sąskaitas už nagrinėjamas paslaugas, todėl gali būti neįmanoma nustatyti internete padarytų nusikalstamų veikų, nesiremiant teisėkūros priemone pagal Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *La Quadrature du Net ir kt.*, C-511/18, C-512/18 ir C-520/18, EU:C:2020:791, 154 punktą).

- 130 Kaip savo išvados 104 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, jeigu IP adresų saugojimas, remiantis tokia teisėkūros priemone, arba bent jų naudojimas kitais tikslais nei tie, kurie 2020 m. spalio 6 d. Sprendime *La Quadrature du Net ir kt.* (C-511/18, C-512/18 ir C-520/18, EU:C:2020:791) buvo pripažinti teisėtais, būtų laikomas prieštaraujančiu Sąjungos teisei, prašymas suteikti informaciją pagrindinėje byloje netektų dalyko.
- 131 Jei situaciją įvertinus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui paaiškėtų, kad egzistuoja nacionalinės teisėkūros priemonės, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį, kurios riboja šios direktyvos 5 ir 6 straipsniuose įtvirtintų taisyklių taikymo sritį ir galėtų būti naudingai taikomos šioje byloje, ir darant prielaidą, kad, remiantis Teisingumo Teismo pirmesniuose šio sprendimo punktuose pateiktais aiškinimo aspektais, taip pat reikia pripažinti, kad *Mircom* turi teisę pareikšti ieškinį ir kad jos prašymas suteikti informaciją yra pateisinamas, proporcingas ir juo nepiktinaudžiauama, šiame sprendime minėtus asmens duomenų tvarkymus reikėtų pripažinti teisėtais pagal Reglamentą 2016/679.
- 132 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti: Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas, siejamas su Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad juo iš esmės nedraudžiama, nei kad intelektinės nuosavybės teisių turėtojas ir trečiasis asmuo, veikiantis jo vardu, sistemingai įrašytų lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklų naudotojų, kurių interneto ryšys buvo tariamai naudojamas atliekant teises pažeidžiančią veiklą, IP adresus, nei kad šių naudotojų pašto adresai ir pavardės būtų atskleisti šiam teisių turėtojui ar trečiajai šaliai, kad ši galėtų pareikšti civilinį ieškinį dėl žalos, kurią tariamai sukėlė minėti naudotojai, atlyginimo, su sąlyga, kad tokio teisių turėtojo ar trečiosios šalies iniciatyvos ir prašymai šiuo klausimu būtų pateisinami, proporcingi, jais nebūtų piktnaudžiauama ir būtų teisiškai pagrįsti nacionaline teisėkūros priemone, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį, kuri riboja šios direktyvos 5 ir 6 straipsniuose įtvirtintų taisyklių taikymo sritį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 133 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad failo, kuriame yra saugomas kūrinys, dalių, kurias prieš tai atsisiuntė lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklo naudotojas, įkėlimas iš galinio tokio naudotojo įrenginio į tokius kitų naudotojų įrenginius yra jų padarymas viešai prieinamų, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nors pačios šios dalys gali būti naudojamos tik pasiekus tam tikrą atsisiuntimo ribą. Neturi reikšmės aplinkybė, kad dėl failų dalijimosi programinės įrangos *client-BitTorrent* nustatymų įkėlimą automatiškai generuoja ši programinė įranga, jeigu naudotojas iš galinio įrenginio, kurį naudojant atliekamas įkėlimas, įsigijo šią programinę įrangą ir davė sutikimą ją taikyti po to, kai buvo tinkamai informuotas apie jos savybes.
2. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo turi būti aiškinama taip, kad asmeniui, kuriam pagal sutartį priklauso tam tikros intelektinės nuosavybės teisės, tačiau kuris jomis nesinaudoja, bet tik reikalauja, kad tariami pažeidėjai atlygintų žalą, gali būti iš esmės taikomos šios direktyvos

II skyriuje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai, nebent remiantis šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje numatyta bendra pareiga ir atlikus bendrą ir išsamų tyrimą būtų nustatyta, kad savo prašymu jis piktnaudžiauja. Konkrečiai kalbant, minėtos direktyvos 8 straipsniu grindžiamas prašymas suteikti informaciją taip pat turi būti atmestas, jeigu yra nepagrįstas arba neproporcingas, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

3. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas, siejamas su 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių), iš dalies pakeistos 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB, 15 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad juo iš esmės nedraudžiama, nei kad intelektinės nuosavybės teisių turėtojas ir trečiasis asmuo, veikiantis jo vardu, sistemingai įrašytų lygiarangių (*peer-to-peer*) tinklų naudotojų, kurių interneto ryšys buvo tariamai naudojamas atliekant teises pažeidžiančią veiklą, IP adresus, nei kad šių naudotojų pašto adresai ir pavardės būtų atskleisti šiam teisių turėtojui ar trečiajai šaliai, kad ši galėtų pareikšti civilinį ieškinį dėl žalos, kurią tariamai sukėlė minėti naudotojai, atlyginimo, su sąlyga, kad tokio teisių turėtojo ar trečiosios šalies iniciatyvos ir prašymai šiuo klausimu būtų pateisinami, proporcingi, jais nebūtų piktnaudžiaujama ir būtų teisiškai pagrįsti nacionaline teisėkūros priemone, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2002/58, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/136, 15 straipsnio 1 dalį, kuri riboja šios iš dalies pakeistos direktyvos 5 ir 6 straipsniuose įtvirtintų taisyklių taikymo sritį.

Parašai.